

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa, oparte na braku uzasadnienia zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd był zobowiązany do orzekania w przedmiocie braku uzasadnienia decyzji Komisji, ponieważ zarzut ten był sformułowany w sposób wystarczająco jasny i precyzyjny w celu umożliwienia zajęcia stanowiska przez Sąd.
2. Naruszenie prawa dotyczące zakresu obowiązku uzasadnienia, ponieważ podstawy, na których opiera się Sąd, nie są zgodne z wymogiem jasności i precyzji, jaki powinien cechować uzasadnienie decyzji Komisji w celu spełnienia wymogów art. 296 TFUE. Uzasadnienie decyzji nie było jednoznaczne ani jasne, skutkiem czego naruszone zostało prawo do obrony tego państwa członkowskiego.
3. Oczywiste przeinaczenie okoliczności faktycznych w zakresie, w jakim Sąd oczywiście przeinaczył okoliczności faktyczne stwierdzając w pkt 55 zaskarżonego wyroku, że „Królestwo Hiszpanii nie wykazało, iż niektóre gospodarstwa nie podlegały żadnemu z obowiązków, w odniesieniu do których stwierdzono nieprawidłowości”. Po pierwsze, twierdzenie to jest niezgodne z charakterem systemu wzajemnej zgodności, gdyż w tym zakresie tylko określone gospodarstwa, a mianowicie gospodarstwa podlegające szczególnym wymogom, w odniesieniu do których stwierdzono nieprawidłowości, mogą stwarzać ryzyko. Po drugie, Królestwo Hiszpanii przedstawiło Komisji szczegółowe informacje wykazujące, że określone gospodarstwa nie podlegały szczególnym wymogom.
4. Naruszenie prawa w zakresie wykładni art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005 i w odniesieniu do zasady proporcjonalności co się tyczy zastosowania korekty ryczałtowej i odrzucenia korekty zaproponowanej przez Królestwo Hiszpanii.
 - 4.1 Naruszenie prawa w zakresie wykładni art. 31 ust. 2 ze względu na to, że przepis ten wprowadza wymóg uwzględnienia poniesionej straty finansowej jako kluczowego elementu. Zważywszy na to, że ocena tej straty została dokonana precyzyjnie przez Królestwo Hiszpanii, nie było możliwe uwzględnienie ryczałtowej korekty finansowej, która znajduje zastosowanie, tylko w sytuacji gdy niemożliwe jest skorzystanie z innej, właściwszej metody.
 - 4.2 Naruszenie prawa dotyczące kontroli sądowej zasady proporcjonalności ze względu na to, że metoda wykorzystana przez Komisję doprowadziła do korekty ryczałtowej wyższej o 530 % niż obliczenie przedstawione przez Królestwo Hiszpanii. Obliczenie przedstawione przez Królestwo Hiszpanii uwzględniało rzeczywiste dane dotyczące sankcji nałożonych w kolejnych latach, w których naprawiono niedociągnięcia dotyczące wzajemnej zgodności. Kwota wynikająca z korekty ryczałtowej jest całkowicie nieproporcjonalna i agencje płatnicze nie powinny pokrywać zawyżonych korekt.
5. Naruszenie prawa w zakresie wykładni art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005 i w odniesieniu do zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim Sąd uznał, że możliwa jest kumulacja ryczałtowej korekty finansowej i jednorazowej korekty finansowej w odniesieniu do tej samej linii budżetowej w roku 2008. Z jednej strony zgodnie z dokumentem AGRI-2005-64043-ES korekty nie powinny być stosowane do kwot, które były już przedmiotem korekt z tych samych powodów; z drugiej strony orzecznictwo Trybunału dopuszcza kumulację, tylko w sytuacji gdy ryzyko ponoszone przez Fundusz nie może zostać jedynie objęte korektami analitycznymi; a wreszcie otrzymany wynik jest nieproporcjonalny i nieuzasadniony, ponieważ, gdyby zastosowano tylko ryczałtową korektę finansową, kwota, jaką należy odjąć byłaby niższa niż kwota wynikająca ze zsumowania obydwu korekt finansowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 2015, s. 62.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 20 maja 2016 r. – Vereniging Hoekschevaards Landschap/Staatssecretaris van Economische Zaken.

(Sprawa C-281/16)

(2016/C 279/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vereniging Hoekschewaards Landschap

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken

Pytania prejudycjalne

Czy decyzja wykonawcza Komisji [(EU) 2015/72] z dnia 3 grudnia 2014 r. w sprawie przyjęcia ósmego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na atlantycki region biogeograficzny ⁽¹⁾ jest ważna, o ile mocą tego aktu został włączony do tego wykazu obszar „Haringvliet” (NL1000015), przy czym jednak do tego wykazu nie włączono Leenheerenpolder?

⁽¹⁾ Dz.U. L 18, s. 385.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (Anglia i Walia) w dniu 23 maja 2016 r. – M. S./P. S.

(Sprawa C-283/16)

(2016/C 279/27)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Family Division (Anglia i Walia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnioskodawczyni: M. S.

Strona pozwana: P. S.

Pytania prejudycjalne

- (i) Czy w sytuacji, gdy wierzyciel świadczeń alimentacyjnych zamierza wykonać w danym państwie członkowskim postanowienie, które uzyskał w innym państwie członkowskim, rozdział IV rozporządzenia 4/2009 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie zobowiązań alimentacyjnych”) przyznaje mu prawo do skierowania wniosku o wykonanie tego postanowienia bezpośrednio do właściwego organu wezwanego państwa?
- (ii) Jeżeli odpowiedź na pytanie (i) jest twierdząca, to czy rozdział IV rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych należy interpretować w ten sposób, że oznacza on, iż każde państwo członkowskie jest zobowiązane do ustanowienia procedury lub mechanizmu umożliwiającego uznanie tego prawa?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz.U. 2009, L 7, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 26 maja 2016 r. – Z Denmark ApS/Skatteministeriet

(Sprawa C-299/16)

(2016/C 279/28)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret